

PETŐCZ ANDRÁS

Úton

Jack Kerouacnak

Elindulni Deannel,
az volna jó.

Hej, Jack!
Végig Amerikán.

Vagy éppen végig Európán,
szabad hazában,
szabad földeken át
óceántól
a tengerig.

Jó volna messzire menni,
Cascais-tól elindulni,
autóval,
az Atlanti-óceán szakadékos partjától,
Boca do Inferno,
mondják az ottaniak,
és csak menni, menni,
előre, mindig csak előre,
végig Európán,
nincsenek határok,
nincsenek határőrök,
csak az autó van,
meg én vagyok,
mindenütt euróval fizetek,
így jutok el a tengerparti Konstancáig,
közben benézek Párizsba,
Berlinbe, Bécsbe,
Budapestre is,
kicsit hazamegyek,
aztán Bukarest,

és nem állítanak meg sehol,
rendőrök sem,
katonák sem,
csak megyek előre,
mert Európa a hazám.

Igen,
jó volna messzire menni.

Ahogy te tetted ezt, Jack.

Útközben boldog lennék,
és nem álmodnék többet
rólad,
meg a távoli Amerikáról,
mert tudnám,
Európa az enyém,
én itt vagyok otthon.

Autóval, motorral
járom a vidéket,
tengerpartoknál pihenek,
ha kell,
csakis ott vannak határain,
abban a határtalan világban,
ami mára itt van velünk,
és amivel,
láthatóan,
nem tudunk mit kezdeni.

Elegem van

(talált vers a 60-as évek végéről)

Azt hiszem, elegem van.

Elegem van a hazugságból.

Abból,
ahogy a nagyfőnök nyomja a sódert,
és meggyőz, mert
meg akar győzni,
és így győzi meg saját magát is.

Elegem van a félelemből.

Az illetékes elvtárs sejtetni engedi,
hogy a szabadság másodlagos,
a haza az első,
és azt,
hogy mi a haza,
miként kell hazafinak lennem,
azt majd
ő dönti el.

Elegem van az oroszokból is.

*Az orosz katonákat tisztelni kell,
mondja a ifjúsági rajparancsnok,
mert az oroszok legyőzhetetlenek,
és éppen ezért
szeretjük őket,
mert az erőset szereti a gyenge,
ez a természet törvénye,
mondja az ifjúsági rajparancsnok,
és mi csak
nagyokat hallgatunk.*

Azt hiszem, végképpen elegendem van.

*Béke van nálunk,
és boldogság,
virágzó ország vagyunk,
közli velem a nagyfőnök,
és ez így jó,
minden úgy jó, ahogy,
tehát nekem is elégedettnek kellene lennem,
de nem vagyok elégedett,
hanem éppen hogy
elegendem van.*

Kimegyek az utcára,
elmondom mindenkinek,
hogy elegendem van abból,
ami itt,
engem hagyjanak elmenni,
ne akarják teletömni a fejem
mindenféle hamis ideológiával,
ne akarják elmagyarázni nekem,
hogy szabadnak lenni veszélyes,
meg unalmas is.

Elegendem van mindenből és mindenkiből.

Bár tudom, hogy ennek itt,
soha nem lesz vége,
soha meg nem szabadulunk attól,
ami éppen most
van
kicsinke hazánkban.